

saa forekommer det mig, ganske ligefrem paa den Udvillingsvei, vi have at gaae; dette ligger derimod noget længere frem, end vi endnu ere komne, men dog, saa mener jeg, paa den samme Vei. Mine Forslag om Skovbesatningen ligge noget paa en ny Vei; for det Første er der noget Nyt i at optage en enkelt Skatte-gjenstand, der udgjør en Deel af det Skatte-system, der Maalestof, nemlig Matriculen, vi hidindtil have brugt; dernæst er der noget Nyt i den Maade, hvorpaa jeg har foreslaaet at ordne denne Maalestof. Hidtilbids har man for at sætte i Hartkornsskat ladet gaae forud Opmaalinger, Bonitering og mange andre be-tydelige, sene og kostbare Undersøgelser. Jeg har her ved denne Leilighed foreslaaet at be-nytte det, der er tilstede, udgaaende fra den Forudsætning, at i Regelen, i de fleste Til-fælde vil Skovenes Jordbund ikke afvige væ-sentligt fra de omliggende Arealers, og naar jeg altsaa tager Middeltallet af den omliggende Jords Bonitering og overfører denne paa Sko-ven, har jeg antaget derved at have en bestem-mende Maalestof for denne Jordbundsverdi til Hartkornbesatning; og da i det Hele taget Hartkornbesatningen nu ikke er saa overor-dentlig høi i Forhold til den tidligere Skatte-ovne, har jeg troet, at derved vilde man ikke komme sjernt fra Sandheden og tillige ikke træde Noget for nær. Jeg bør strax bemærke, at det ikke er undgaaet min Opmærksomhed, at paa mange Steder er det, som nu er Fred-skowsareal, udlagt som Fredskov, fordi man anerkjendte det for at være af en slettere Be-skaffenhed end noget af det Jordsmønt, som laa deromkring. Der, hvor man fandt stenet Jord eller samlet Skov, udlagde man det til Skov, netop fordi man fandt, at der var mindre An-lebning til at anvende det paa anden Maade, nemlig til Græsning eller Eng, eller inddrage det til Agerbrug, der blev Skoven staaende og blev af de fleste betragtet som en slettere Jord. Dette kan nu være meget forskjelligt; der er Steder, hvor for Diebliffet den Art Jord, naar den ellers var god, men blot indeholdt mange Stene, vilde være en Rigdomskilde, og der er andre Steder, hvor det ikke er saa. Det er Noget, jeg har indseet, og jeg kan derfor godt tænke mig, at man kan gaae ind paa denne

Skyldsætningsmethode for dens Simpeltheds og Bequemmeligheds Skyld, medens man derimod ikke vil gaae ind paa, at det Hartkorn, man kom til, skulde hæfte paa Skovene med den samme Tyngde som Ager og Engs Hartkorn. Jeg kan godt tænke mig, at man kunde sige, at dette Hartkorn skulde ned sættes til det Halve og saa først betragtes som Ager og Engs Hartkorn. Det kan jeg godt sætte mig ind i, især ligeoverfor de Alagemaal fra Skoveierne, som kunne komme frem over den nye Besatning, som maaskee kunde synes dem at thyge for meget paa deres Skove. Men ved Siden deraf maa man vel lægge Mærke til, at det at have et Gode og i lang Tid at være fri for Byrder, sjældent bringer Folk til at forlige sig med den Tanke, at nu kommer Thygden; de betragte det Gode, de have nydt, som en erhvervet Ret istedetfor som et tolereret Gode, og det er vanskeligt at faae dem til at anerkjende, at de bør være erkjendtlige for den Tid, de have levet saa lykkelig, og til villig at gaae ind paa de billige Fordringer, der nu maae stilles til dem. De øvrige Bestemmelser, som slutte sig til denne Deel af Lovforslaget, ere ogsaa Enkeltheder, som, ifald det lykkes at bringe Loven til anden Behandling, ville kunne tages under nøiere Overveielse, og jeg vilde gjøre Uret i at spille de Herrer's Tid ved nu paa dette Sted at gaae nærmere ind paa dem.

Judenrigsministeren: Jeg deler al-deles den ærede Forslagsstillers Ønske om, at denne Sag maa komme til en nøie Drøftelse. Der gaaer, som det var at vente med et For-slag, der kommer fra den ærede Forslagsstiller, saamange lyse og gode Tanker igjennem det, der fremhæver af det en saa varm Iver for, at Ingen skal tage Skade af en slet Bestyrelse, at jeg deri meget gjerne vil følge ham. Men der er paa den anden Side med Hensyn til flere Enkeltheder Meget; som jeg ingenlunde troer, at man kan gaae ind paa. Jeg skal følge den Anviisning, som den ærede Forslagsstiller har givet, til ikke at gaae ind i Detaillen og af-holde mig fra Betragtninger over de enkelte Paragrapher, indtil en nærmere Drøftelse har fundet Sted i et Udvalg.